

Tirsdag den 17. april 2018

P8_TA(2018)0103

Gennemførelse af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond**Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond (2017/2258(INI))**

(2019/C 390/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 5, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 208-211 og artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, som blev vedtaget på forummet på højt plan om bistandseffektivitet i Busan i 2011, og som blev fornyet på mødet på højt plan i Nairobi i 2016,
- der henviser til FN's tredje verdenskonference om katastroforebyggelse, der blev afholdt i Sendai (Japan) fra den 14.-18. marts 2015,
- der henviser til FN's resolution med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 i New York, og til de 17 mål for bæredygtig udvikling, som indgår deri,
- der henviser til det humanitære verdenstopmøde, der blev afholdt i Istanbul den 23.-24. maj 2016, og til den "Grand Bargain"-aftale, som nogle af de største donorer og bistandsydere nåede til enighed om,
- der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU ⁽¹⁾, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og ændret den 25. juni 2005 og den 22. juni 2010,
- der henviser til Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den interne aftale mellem repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (i det følgende benævnt "den interne aftale"),
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.⁽²⁾ EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1.⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁵⁾ EUT L 58 af 3.3.2015, s. 1.⁽⁶⁾ EUT L 58 af 3.3.2015, s. 17.⁽⁷⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

Tirsdag den 17. april 2018

- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand fra 2007 ⁽⁸⁾,
 - der henviser til den nye europæiske konsensus om udvikling af 7. juni 2017 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2017 om EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser,
 - der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 med titlen "EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand" ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkohærens ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om lokale myndigheder og civilsamfundet: Europas engagement til støtte for en bæredygtig udvikling ⁽¹³⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 18/2014 om EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning,
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 15. december 2017 med titlen "Midtvejsrevision af instrumenterne til ekstern finansiering" (COM(2017)0720) og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene om evaluering af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (SWD(2017)0600) og evaluering af 11. Europæiske Udviklingsfond (SWD(2017)0601),
 - der henviser til den eksterne evaluering af 11. Europæiske Udviklingsfond (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til den eksterne evaluering af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. februar 2018 om en ny, moderniseret flerårig finansiel ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020 (COM(2018)0098),
 - der henviser til "Coherence report - Insights from the External Evaluation of the External Financing Instruments" (den endelige rapport fra juni 2017), som Kommissionen bestilte fra et hold af eksterne kontrahenter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger og til bilag 3 hertil,
 - der henviser til betænkningen fra Udviklingsudvalget og udtalelsen fra Budgetudvalget (A8-0118/2018),
- A. der henviser til, at EU's og de internationale politiske rammer har ændret sig betydeligt siden vedtagelsen af de eksterne finansielle instrumenter (EFF'erne) med vedtagelsen af vigtige instrumenter såsom 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaforandringer, Addis Abeba-handlingsplanen, Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030 og dagsordenen for menneskeheden; der henviser til, at EU har haft en ledende rolle i forhandlingerne om disse instrumenter;
- B. der henviser til, at Lissabontraktaten, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling sammen med den europæiske konsensus om humanitær bistand, den nye europæiske konsensus om udvikling og Busanprincipperne for effektiv udviklingsprincipper udstikker EU's strategi om udviklingssamarbejde og humanitær bistand; der henviser til, at Rådet har vedtaget en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bl.a. vedrører udviklingssamarbejde;

⁽⁸⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 210 af 30.6.2017, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0337.

⁽¹²⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 2.

⁽¹³⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 25.

Tirsdag den 17. april 2018

- C. der henviser til, at humanitære bistand i henhold til artikel 214 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og den europæiske konsensus om humanitær bistand skal ydes i overensstemmelse med de humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, uafhængighed og upartiskhed og ud fra en behovsbaseret tilgang; der henviser til, at humanitær bistand ikke må være et krisestyringsredskab;
- D. der henviser til, at udviklingspolitik bør supplere EU's udenrigspolitik og migrationsstyring og samtidig sikre, at bistandsmidler kun anvendes til udviklingsrelaterede mål og formål, og ikke til at dække udgifter knyttet til forskellige mål såsom grænsekontrol eller migrationsfjendtlige politikker;
- E. der henviser til, at de vigtigste mål for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) er at reducere og på længere sigt udrydde fattigdom i de udviklingslande, der ikke modtager tilskud fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), det europæiske naboskabsinstrument (ENI) eller instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA), yde tematiske støtte til civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder i partnerlandene vedrørende udviklingsrelaterede globale almene goder og udfordringer og støtte det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU; der henviser til, at DCI er det største geografiske instrument inden for udviklingssamarbejde i EU-budgettet med 19,6 mia. EUR i bevillinger for perioden 2014-2020;
- F. der henviser til, at EUF's hovedformål er at nedbringe og på lang sigt udrydde fattigdom i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-regionen) og opnå en bæredygtig udvikling af de oversøiske lande og territorier (OLT'erne); der henviser til, at EUF er EU's vigtigste instrument til udviklingssamarbejde med 30,5 mia. EUR tildelt til den 11. EUF for perioden 2014-2020;
- G. der henviser til, at de vigtigste mål for instrumentet for humanitær bistand (HAI) er at yde bistand, nødhjælp og beskyttelse til befolkninger, som er ramt af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer eller lignende nødsituationer, med fokus på de mest sårbare ofre uanset deres nationalitet, religion, køn, alder, etniske oprindelse eller politiske tilhørsforhold og i overensstemmelse med de faktiske behov, de internationale humanitære principper og den europæiske konsensus om humanitær bistand;
- H. der henviser til, at HAI rækker ud over hovedopgaverne i form af livreddende aktioner, idet instrumentet også omfatter hjælp til personer ramt af længerevarende kriser og hjælp til kortsigtet rehabiliterings- og genopbygningsarbejde, katastrofeberedskab og håndtering af følgerne af befolkningsbevægelser;
- I. der henviser til, at et effektivt udviklingssamarbejde kræver innovative tilgange, der giver donorerne mulighed for at reagere hurtigt på lokale situationer, samarbejde med lokale organisationer og støtte lokale virksomheder og iværksættere, navnlig i de fattigste og mest skrøbelige lande; der henviser til, at EU's revisionssystem skal give donorerne fleksibilitet med hensyn til, at de kan påtage sig en rimelig risiko i sådanne projekter, hvorved EU's evne til at reagere hurtigt og yde effektiv bistand øges;
- J. der henviser til, at EU er verdens største donor af udviklingsbistand og humanitær bistand; der henviser til, at EU gennem denne bistand går forrest i bestræbelserne på at mindske fattigdom og fremme globale interesser og EU's interesser og grundlæggende værdier;
- K. der henviser til, at topmødet mellem Den Afrikanske Union og EU, der blev afholdt i Abidjan den 29.-30. november 2017, bekræftede viljen til at etablere et egentligt, moderniseret, globaliseret og ambitiøst partnerskab, der skaber de politiske og økonomiske forudsætninger for reel lighed;
- L. der henviser til, at der har været en eksponentiel stigning i antallet af aftaler om udviklingssamarbejde indgået med tredjelande, herunder med Kina, Rusland, Tyrkiet, Brasilien og Indien;
- M. der henviser til, at det er meget bekymrende, at den såkaldte "global gag"-regel (global mundkurv) er blevet genindført og udvidet, og at der er blevet skåret i midlerne til organisationer, som tilbyder kvinder og piger familieplanlægning samt tjenester på området for seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder;
- N. der henviser til, at tredjelandes regeringer har reelle forventninger, når det gælder hurtig handling, effektivitet og håndtering af det presserende behov for at opretholde sunde udviklingssamarbejdspartnerskaber; der henviser til, at der er behov for at udvikle åbne og produktive økonomier i partnerlandene, samtidig med at der tages hensyn til nye forhold og nye økonomiske aktører på den internationale scene;
- O. der henviser til, at brexit vil medføre en nedskæring i EU-budgettet på mellem 12 og 15 % som følge af, at Det Forenede Kongeriges ikke er medlem efter 2020;

Tirsdag den 17. april 2018

- P. der henviser til, at det i evalueringer af EUF og DCI bekræftes, at det reelt er muligt at bruge de forskellige geografiske og tematiske instrumenter på en sammenhængende måde;
- Q. der henviser til, at der ifølge evalueringen af 11. EUF er en reel fare for, at EUF vil blive tvunget til at reagere på dagsordener, som fører den væk fra dens primære målsætning om fattigdomsbekæmpelse, og som er vanskelige at forene med EUF's kerneværdier og bringer dens veludførte arbejde i fare, og at regeringers og civilsamfundsorganisationers synspunkter trods offentlige konsultationer sjældent er blevet taget i betragtning i forbindelse med programmeringsvalg (dog med nogle bemærkelsesværdige undtagelser såsom i Stillehavsområdet), og at den 11. EUF's programmering således brugte en top-down-metode med hensyn til anvendelsen af princippet om koncentration, men på bekostning af Cotonouaftalens centrale partnerskabsprincip;
- R. der henviser til, at det af evalueringen af 11. EUF fremgår, at næsten 500 mio. EUR fra EUF's reserve frem mod april 2017 var blevet udbetalt til støtte for Kommissionens afdeling for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (ECHO), at næsten 500 mio. EUR i nødhjælp var blevet afsat til de enkelte lande, og at 1,5 mia. EUR var blevet udbetalt til EU's Nødtrustfond for Afrika; der henviser til, at EUF også bidrager til den nye Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;
- S. der henviser til, at det af evalueringen af DCI fremgår, at DCI generelt stadig er relevant og egnet til formålet, både ved dens vedtagelse og midtvejs i gennemførelsen af den. Instrumentet er stort set i overensstemmelse med de nye politiske dokumenter (f.eks. den nye europæiske konsensus om udvikling og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling), selv om gennemførelsen af visse prioriteter kan vise sig at blive vanskelig i dens nuværende form;
- T. der henviser til, at Parlamentet, da EFF'erne for 2014-2020 blev vedtaget, gav udtryk for, at det foretrak et særskilt EFI dedikeret til udviklingssamarbejde og opfordrede til en øremærkning af udviklingsmidlerne, såfremt EUF blev opført på budgettet;
- U. der henviser til, at det - for så vidt angår EU's Nødtrustfond for Afrika - påpeges i evalueringen af EUF, at i sammenligning med standardprojekterne under EUF giver den forkortede udarbejdelses- og godkendelsestid, EU's indirekte involvering i gennemførelsen af projekter og den omstændighed, at disse projekter stammer fra EU's prioriteter snarere end at være en reaktion på partnerlandenes langsigtede mål alt sammen anledning til bekymring over den sandsynlige effektivitet og bæredygtighed af projekterne i EU's Nødtrustfond for Afrika og over EU's evne til nøje at overvåge deres gennemførelse;
- V. der henviser til, at strømmen af finansielle midler fra Unionen til lande, der er omfattet af finansielle instrumenter til udvikling, er lavere end pengeoverførsler foretaget privat af diasporasamfund, som kommer fra disse lande, men som bor i Europa;
- W. der henviser til, at fredsfaciliteten for Afrika ikke var en del af evalueringen af EUF på trods af, at den i mange år har modtaget milliarder af euro fra EUF og til trods for Kommissionens alvorlige bekymringer om den finansielle forvaltning af faciliteten; der henviser til, at fredsfaciliteten for Afrika ikke er blevet evalueret siden 2011;
- X. der henviser til, at hvad angår deres respektive evalueringer og Kommissionens midtvejsrapport om EFF'erne, er det svært at måle den samlede effektivitet og indvirkningen på lang sigt af DCI og EUF med hensyn til opfyldelsen af deres mål, hvilket skyldes alvorlige begrænsninger i fastlæggelsen af passende overvågnings- og evalueringssystemer og i vurderingen af den rolle, som eksterne faktorer har spillet, og omfanget af de pågældende temaer og lande; der henviser til, at blanding ifølge evalueringseksperterne kun mobiliserer yderligere ressourcer i 50 % af tilfældene;
- Y. der henviser til, at Parlamentet har stået over for meget korte frister for kontrol af udkast til gennemførelsesforanstaltninger; der henviser til, at disse frister ikke tager behørigt hensyn til de særlige forhold ved parlamentarisk virksomhed; der henviser til, at dette problem til tider er blevet forstærket af den kendsgerning, at Parlamentet fik fremsendt udkast til gennemførelsesforanstaltninger efter fristens udløb eller før ferieperioder, hvilket yderligere begrænsede Parlamentets evne til på passende vis at udøve sine kontrolbeføjelser;
- Z. der henviser til, at EU har anerkendt betydningen af partnerskaber med civilsamfundsorganisationer i forbindelse med eksterne forbindelser; der henviser til, at dette omfatter inddragelse af civilsamfundsorganisationer i programmeringen og gennemførelsen af EFF'er;

Tirsdag den 17. april 2018

Fakta og konklusioner fra midtvejsevalueringen af gennemførelsen af DCI, EUF og HAI*Generelle betragtninger*

1. glæder sig over den omstændighed, at de evalueringer, der er foretaget af DCI, EUF og HAI, viser, at disse instrumenters målsætninger i det store hele var relevante for de politiske prioriteter på det tidspunkt, hvor de blev udformet, og at de generelt set er egnede til formålet og er i overensstemmelse med værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling; påpeger, at det årlige finansieringsbehov for opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling er på 200 mia. USD;
2. bemærker, at nogle lande, i hvilke der er igangværende geografiske EUF- og DCI-programmer, har oplevet fremskridt med hensyn til fattigdomsbekæmpelse og menneskelig og økonomisk udvikling i løbet af de seneste ti år, mens situationen fortsat er kritisk for andre lande;
3. noterer sig med tilfredshed, at DCI- og EUF-prioriteterne er tilpasset værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling takket være den afgørende rolle, som EU har spillet i deres vedtagelse, og at dette forhold i høj grad har lettet og forenklet midtvejsevalueringen af disse instrumenter;
4. bemærker, at DCI og EUF i de første år af gennemførelsen har gjort det muligt for EU at reagere på nye kriser og behov takket være den brede karakter af instrumenternes mål; bemærker imidlertid, at mangedoblingen af antallet af kriser og fremkomsten af nye politiske prioriteter har sat DCI, EUF og HAI under økonomisk pres, strakt disse instrumenter til det yderste og ført til en beslutning om at oprette nye ad hoc-mekanismer som f.eks. trustfonde, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder, navnlig vedrørende gennemsigtighed, demokratisk ansvarlighed og deres manglende forbindelse til udviklingsmålsætningerne; henleder opmærksomheden på den nyligt vedtagne Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, som blev stiftet med henblik på at tilvejebringe yderligere løftestangskapacitet;
5. er tilfreds med den øgede interne kohærens i DCI og EUF, som hovedsagelig skyldes vurderinger af høj kvalitet, harmoniserede beslutningsprocesser og koncentration af bistand i bestemte sektorer;
6. bemærker, at der findes tilfælde, hvor budgetstøtte stadig kritiseres for sin manglende hensigtsmæssighed og effektivitet, når det rent faktisk er en form for støtte, der svarer til et moderne begreb om samarbejde, som passer fint ind i ægte udviklingspartnerskaber, gør partnerlandets ejerskab muligt og har den fordel, at det er fleksibelt og effektivt; opfordrer derfor til, at der træffes foranstaltninger til at styrke det politiske og institutionelle partnerskab, og som fremmer tildeling af budgetstøtte, samtidig med at der insisteres på effektiv økonomisk forvaltning og respekt for de demokratiske værdier; påpeger, at politikken for udviklingssamarbejde skal gennemføres på en måde, som tager hensyn til ønskerne fra de lande og befolkninger, der har behov for det, og sikrer, at de deltager i beslutningsprocessen og påtager sig ansvaret for en gennemsigtig og effektiv anvendelse;
7. bemærker, at et stort antal lande er blevet mellemindkomstlande i den øverste tranche med det resultat, at de ikke vokset fra det bilaterale samarbejde under DCI eller modtager nedsatte bilaterale samarbejdstilskud inden for rammerne af EUF, eftersom udviklingsbistand sammen med vellykkede nationale politikker kan føre til positive resultater; minder om, at fattigdom og udvikling er flerdimensionelle, og at det er utilstrækkeligt at fastholde BNP som eneste udviklingsindikator; bemærker endvidere, at pludseligt bortfald af støtte til mellemindkomstlande kan undergrave opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, eftersom størstedelen af verdens fattige bor i mellemindkomstlande, i hvilke der stadig er ulighed; insisterer derfor på, at det er nødvendigt fortsat at støtte disse lande i denne vanskelige fase, hvor de er på vej til en højere grad af udvikling;
8. understreger behovet for at sikre, at udviklingsbistand bruges i overensstemmelse med dets oprindelige formål med behørig hensyntagen til principperne for bistands- og udviklingseffektivitet; gentager, at EU's udviklingssamarbejde bør tilpasses partnerlandenes planer og behov;
9. understreger, at EU's kortfristede indenlandske interesser (vedrørende sikkerhed eller migration) under ingen omstændigheder bør sætte udviklingsdagsordenen, og at principperne om bistands- og udviklingseffektivitet fuldt ud bør respekteres og anvendes på alle former for udviklingssamarbejde;
10. bemærker, at Kommissionen har konkluderet, at sammenhæng mellem instrumenter kan forbedres gennem strømlining; fremhæver, at der ikke henvises til en sådan konstatering i nogen af de forskellige evalueringer;

Tirsdag den 17. april 2018

11. er bekymret over evalueringseksperternes konklusioner om manglende overvågnings- og evalueringssystemer, hvilket gør det vanskeligt at måle resultaterne; understreger på den anden side de mange positive konklusioner vedrørende EU's udviklingspolitikker, som fremgår af revisioner foretaget af Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten); minder i denne forbindelse om bemærkningerne i Revisionsrettens særberetning nr. 18/2014 om EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning; opfordrer Kommissionen til at benytte denne lejlighed til at forbedre sit resultatrammesystem yderligere i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger;

12. er overrasket over forskellen mellem resultaterne af evalueringen og de konklusioner, Kommissionen havde draget i sin midtvejs-evaluering; beklager, at de alvorlige problemer med instrumenternes manglende partnerskab og risikoen ved at flytte fokus væk fra fattigdomsbekæmpelse slet ikke omtales i Kommissionens konklusioner, til trods for at det er et centralt element i evalueringen;

13. er bekymret over, at de foreliggende data er mangelfulde eller begrænsede; bemærker, at fraværet af en overvågnings- og evalueringsordning, der rækker ud over 2015-målene og målene for bæredygtig udvikling, gør det umuligt at måle ændringer præcist, f.eks. med hensyn til instrumentets fleksibilitet eller graden af sammenhæng med andre instrumenter;

14. bemærker desuden, at det ikke er befordrende for opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, at der ikke foreligger et kapitel om finansiering specifikt udformet til at stimulere en politisk debat, særligt med henblik på støtte til politiske partier;

15. opfordrer til, indberetningen forbedres ved, at der automatisk udarbejdes statistikker og indikatorer;

16. beklager, at Kommissionen ikke har benyttet den mulighed, som midtvejs-evalueringen giver, til at tilpasse sine politikker til kravene i den nye europæiske konsensus om udvikling vedrørende støtte til små og bæredygtige agroøkologiske landbrug; bemærker, at de foreslåede foranstaltninger tværtimod omfatter endnu mere støtte til store landbrugs- og landsbrugsfødevarerbedrifter;

DCI

17. understreger, at DCI's relevans primært skal findes i instrumentets fleksibilitet til at reagere på uforudsete begivenheder for så vidt angår valg af programmerings- og gennemførelsesmetoder, omfordeling inden for og mellem instrumenterne og anvendelse af midlerne i reserven; understreger, at fleksibilitet i den flerårige programmering også har givet mulighed for, at varigheden af programmeringsperioden tilpasses til situationen på stedet, at midler hurtigt omfordeles i tilfælde af større ændringer, og at særlige foranstaltninger anvendes;

18. påskynder, at evalueringerne har fremhævet den strategiske relevans af DCI's tematiske program, navnlig dets evne til at fremme en global indsats vedrørende almene goder;

19. er tilfreds med den forenkling, harmonisering og de bredere gennemførelsesmetoder, der blev indført med forordning (EU) nr. 236/2014 om fælles regler for gennemførelse af de EF'erne, hvilket har bragt større effektivitet ind i DCI; understreger, at forordning (EU) nr. 233/2014 om oprettelse af DCI ikke indeholder nærmere oplysninger om et overvågnings- og evalueringssystem til måling af programmets resultater; er meget bekymret over, at gennemførelsesprocedurerne, hvoraf nogle af dem stammer fra finansforordningen, stadig opfattes som tidskrævende og besværlige, hvilket miskrediterer EU og gør at tiltag, der træffes af visse lande, og som betragtes som værende betydeligt mindre afhængige af formaliteter og betingelser, bliver mere attraktive; minder i denne forbindelse om, at nogle af disse procedurer stammer fra finansforordningen og ikke EF'erne, mens andre krav er baseret på anvendelsen af de grundlæggende principper om udviklingssamarbejde såsom partnerskab og ejerskab;

20. bemærker, at Kommissionens arbejdsdokumenter viser, at de udbetalte beløb er temmelig lave sammenlignet med de forpligtede beløb; understreger, at dette er et stort problem for så vidt angår "konkurrencen" om udviklingsbistand; opfordrer derfor til bedre kommunikation vedrørende finansieringsmuligheder med henblik på at sikre, at EU's partnere informeres; opfordrer til, at der tilvejebringes undervisning i at udarbejde EU-dossierer for lokale interessenter, herunder for embedsmænd, med henblik på at sikre, at de har de bedste forudsætninger for at opfylde kriterierne, hvorved deres chancer for en vellykket projektgennemførelse følgerig øges; bemærker, at denne undervisning også kan være rettet mod at udforme bedre svar på andre internationale organisationer projektindkaldelser;

Tirsdag den 17. april 2018

21. er bekymret over, at der i midtvejsevalueringen af DCI påpeges en risiko for en formodet manglende overholdelse af kravet om at tildele mindst 20 % af bistanden inden for rammerne af DCI til grundlæggende sociale tjenesteydelser såsom sundhed, uddannelse på sekundærtrinnet og andre sociale tjenesteydelser, i betragtning af at disse behov er afgørende for udviklingen af disse lande; er også bekymret over den utilstrækkelige støtte, der ydes til nationale sundhedssystemer, samt manglen på oplysninger om opnåede resultater vedrørende finansiering af uddannelse; gentager forpligtelsen indeholdt i den europæiske konsensus om udvikling til at afsætte 20 % af EU's officielle udviklingsbistand til social integration og menneskelig udvikling;

22. er tilfreds med målene for og resultaterne af det tematiske program for civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder og opfordrer til, at det bibeholdes i fremtidige instrumenter; er imidlertid alvorligt bekymret over civilsamfundsorganisationers og lokale myndigheders vigende plads i programmerings- og gennemførelsesfaserne af programmerne og opfordrer til, at disse organers rolle styrkes, herunder som tjenesteydere, og til mere skræddersyede samarbejdsmetoder og en mere strategisk tilgang; understreger, at udviklingen i disse lande kun kan opnås fuldstændigt gennem samarbejde med legitime lokale myndigheder;

23. opfordrer Kommissionen til at gennemføre politikker, der tilskynder til inddragelse af de afrikanske diasporasamfund som vigtige udviklingsaktører;

EUF

24. bemærker, at EUF har spillet en vigtig rolle i fattigdomsbekæmpelse og opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling; bemærker dog, at dokumentationen for fremskridt er svagere på regionalt plan, og at EUF ikke konsekvent har skabt solide synergier og sammenhæng mellem sine nationale, regionale og AVS-interne samarbejdsprogrammer;

25. beklager, at midtvejsrevisionen ikke omfattede fredsfaciliteten for Afrika, som ikke er blevet ordentligt evalueret i årevis; mener, at evidensbaseret politikudformning er af afgørende betydning i en tid, hvor der lægges mere og mere politisk vægt på sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling;

26. påskynder, at EUF har vist sig at være egnet til formålet i et miljø, der hele tiden forandrer sig, takket være en kort planlægningscyklus, strømlinede procedurer og forbedret budgetforvaltning; bemærker imidlertid, at EUF endnu ikke er fuldt ud tilpasset til den ændrede situation, og at procedurerne fortsat er noget ufleksible og tunge;

27. bemærker, at de meget forskellige behov i og karakteren af de forskellige grupper af AVS-lande og oversøiske lande og territorier, der er omfattet af EUF, rejser tvivl om den standardtilgang, der karakteriserer valget af procedurer og metoder, og i sidste ende også rejser tvivl om EUF's geografiske anvendelsesområde; minder om, at der er behov for et nyt og reelt partnerskab mellem ligeværdige parter med menneskerettigheder som hovedfokus;

28. bemærker, at EUF har oplevet et pres for at håndtere et stigende antal politiske krav, f.eks. om sikkerhed og migration, som er vanskelige at tilpasse til EUF's kerneværdier og principperne om fattigdomsbekæmpelse i EU's udviklings- og samarbejdspolitik, navnlig princippet om fattigdomsudryddelse;

HAI

29. påskynder, at HAI har opfyldt sit mål om at yde bistand i nødsituationer på grundlag af fuld respekt for folkeretten, samtidig med at det sikres, at den humanitære bistand ikke bruges som et instrument, og at principperne om medmenneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed respekteres;

30. bemærker, at antallet af humanitære kriser og katastrofer, som håndteres ved hjælp af HAI, er steget betydeligt i de seneste år, hvilket har ført til en fuldstændig udnyttelse af nødhjælpsreserven og til, at det har været nødvendigt at anvende yderligere midler, og at denne situation sandsynligvis ikke vil blive bedre på kort eller mellemlang sigt i betragtning af det stigende antal krisesituationer, der påvirker mange områder i hele verden; bemærker, at dette peger på, at der er behov for en betydelig forhøjelse af nødhjælpsreserven og for en hurtigere og mere fleksibel anvendelse af alle tilgængelige ressourcer;

Tirsdag den 17. april 2018

31. mener, at mennesker og lokalsamfund fortsat bør være HAI's centrale målgruppe og interessenter, og at der under alle omstændigheder bør anvendes en fleksibel, koordineret og kontekstbestemt tilgang, der inddrager de synspunkter, som de lokale regeringer og myndigheder, lokalsamfundet, de religiøse udviklingsorienterede organisationer og civilsamfundsaktørerne kommer med; understreger, at mange af disse organisationer, herunder diasporaorganisationer med base i Europa, udfører et værdifuldt stykke arbejde på flere kritiske områder og kan tilføre merværdi til den humanitære bistand;

32. erindrer om, at Verdenssundhedsorganisationen har angivet usikker abort som en af de fem hovedårsager til mødrødighed; erindrer om det internationalt erklærede retsgrundlag for retten til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder for ofre for seksuel vold og mennesker i konflikter;

Henstillinger vedrørende den resterende gennemførelsesperiode

33. understreger, at DCI, EUF og HAI bør gennemføres i lyset af og den nye politiske ramme på internationalt niveau og EU-niveau, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaforandringer, Addis Abeba-handlingsplanen og dagsordenen for menneskeheden;

34. minder om, at målene for bæredygtig udvikling skal opnås på verdensplan gennem en fælles indsats og partnerskab med alle internationale aktører, herunder udviklingslandene, de udviklede lande og internationale organisationer; understreger, at dette på EU-plan kræver, at interne og eksterne politikker udformes og gennemføres på en fælles, sammenhængende og koordineret måde i overensstemmelse med principperne om udviklingsvenlig politikkoherens; mener, at udviklingsvenlig politikkoherens skal være en vigtig faktor i fastlæggelsen og gennemførelsen af EFF'erne og i vedtagelsen af andre EU-politikker og -instrumenter grundet den indbyrdes forbindelse mellem EU's interne og eksterne politikker; er imidlertid af den opfattelse, at en overordnet sammenhæng mellem instrumenter bør forbedres yderligere, navnlig ved bedre sammenhæng og koordinering mellem geografiske og tematiske programmer og ved at sikre større koordinering og komplementaritet med andre EU-politikker;

35. er bekymret over, at de øverste mellemkomstlande, der er ophørt med at få bistand fra EUF og DCI, kan stå med et finansieringsunderskud, som stiller dem i en sårbar situation; opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne, overveje foranstaltninger til at forhindre negative virkninger og lette de øverste mellemkomstlandes adgang til EFF'erne, der er skræddersyet til deres behov, navnlig med henblik på at intensivere bestræbelserne på at styrke god regeringsførelse ved at bekæmpe korrupsion, skattesvig og strafrihed, sikre overholdelsen af retsstatsprincippet og afholdelse af frie og retfærdige valg, sikring af lige adgang til domstolsprøvelse og bekæmpelse af institutionelle svagheder; anerkender det arbejde, der udføres af EUROsocial-programmet på dette område; understreger imidlertid behovet for at prioritere tildelingen af tilskud til de mindst udviklede lande, som er præget af ustabilitet, står over for store strukturelle hindringer for bæredygtig udvikling og derfor er dybt afhængige af international offentlig finansiering;

36. mener, at EFF'erne fortsat bør yde direkte støtte til civilsamfundsorganisationer både lokalt og i EU samt til lokalsamfund, lokale og regionale regeringer og lokale myndigheder i partnerlandene og deres partnerskaber med de europæiske lokale og regionale regeringer og systematisk bør fremme deres aktive deltagelse i dialoger med mange interessenter om EU-politikker og om alle programmeringsprocesser på tværs af alle instrumenter; mener desuden, at EU bør fremme civilsamfundsorganisationernes rolle som vagthunde både i og uden for EU og støtte decentraliseringsreformer i partnerlande; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens hensigt om at udvide og konsolidere det igangværende arbejde med at opbygge partnerskaber og dialog med civilsamfundsorganisationer, der arbejder med udvikling, og om at fremme dialog og inddragelse af netværk af civilsamfundsorganisationer i EU's beslutningstagning og processer; minder om, at EU bør støtte demokratisk konsolidering ved at udpege mekanismer, der støtter det arbejde, der udføres af organisationer i tredjelande, således at der bidrages til stabilisering og forbedring af institutionelle standarder for forvaltning af almene goder;

37. bekræfter sin faste vilje til at overvåge opfyldelsen af EU's forpligtelse til at yde fortsat støtte til menneskelig udvikling for at forbedre folks liv i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling; minder om, at dette, for så vidt angår DCI, medfører et behov for at afsætte mindst 20 % af bistanden til grundlæggende sociale tjenesteydelser, idet der fokuseres på sundhed og uddannelse samt uddannelse på sekundærtrinnet; er derfor bekymret over, at Kommissionen - på et tidspunkt, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt målet for menneskelig udvikling på 20 % vil blive nået - er ved at flytte midler væk fra menneskelig udvikling til investeringer;

38. opfordrer til en striks anvendelse af forhåndsbetingelser, som giver mulighed for effektivt at anvende budgetstøtte og for mere systematisk at overvåge denne bistandsform i partnerlandene, således at der opnås en forbedring af ansvarligheden, gennemsigtigheden og bistandens effektivitet samt en bedre tilpasning af budgetstøtten til dens målsætninger;

Tirsdag den 17. april 2018

39. advarer mod, at trustfonde misbruges, hvilket truer den særlige karakter af EU's politik for udviklingssamarbejde; insisterer på, at de kun bør anvendes, når deres merværdi sammenlignet med andre bistandsmetoder er garanteret, navnlig i nødsituationer, og at deres anvendelse altid bør være i fuld overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet og udviklingspolitikens primære mål, nemlig fattigdomsbekæmpelse; er bekymret over den omstændighed, at bidragene fra medlemsstaterne og andre donorer til trustfonde har været lavere end forventet, hvilket har haft negative konsekvenser for deres effektivitet; minder om behovet for parlamentær kontrol med disse fonde; er alvorligt bekymret over resultaterne af EU's evaluering af effektiviteten af EU's Nødtrustfond for Afrika;

40. erindrer om, at Kommissionen bør sikre gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af trustfonde, bl.a. ved at forsyne Parlamentet med regelmæssige ajourføringer af oplysninger og sikre passende inddragelse af Parlamentet i de relevante styringsstrukturer i overensstemmelse med den gældende EU-lovgivning; minder desuden om, at trustfonde skal anvende hele spektret af principper om udviklingseffektivitet, være i overensstemmelse med langsigtede udviklingsprioriteter, -principper og -værdier, nationale strategier og EU-strategier samt andre relevante instrumenter og programmer, og at der to gange årligt skal offentliggøres en overvågningsrapport, der vurderer denne overensstemmelse; gentager, at det med henblik herpå er formålet med EU's Nødtrustfond for Afrika at behandle de underliggende årsager til migration ved at fremme modstandskraft, økonomiske muligheder, lige muligheder, sikkerhed og udvikling;

41. minder om, at budgettet for EU's optræden udadtil konstant er blevet mobiliseret og styrket, og at alle disponible margener er blevet udtomt for at håndtere det stigende antal krisesituationer; er af den opfattelse, at EFF'erne i en situation med mange kriser og usikkerhed skal have tilstrækkelig fleksibilitet til hurtigt at kunne foretage tilpasninger til skiftende prioriteringer og uforudsete begivenheder og til hurtigt at kunne levere resultater på stedet; henstiller i denne forbindelse til en intelligent anvendelse af EFF'ernes reserve eller uudnyttede midler, øget fleksibilitet i den flerårige programmering, en passende kombination af finansieringsformer og større forenkling på gennemførelsesplanet; understreger imidlertid, at øget fleksibilitet ikke bør ske på bekostning af bistandens effektivitet og forudsigelighed, langsigtede geografiske og tematiske prioriteringer eller forpligtelser til værn om reformer i partnerlandene;

42. opfordrer Kommissionen til at gennemføre HAI på en måde, som er i overensstemmelse med de humanitære principper, der blev fastsat i Grand Bargain-aftalen på det humanitære verdensmøde og med konklusionerne i Revisionsrettens særberetning nr. 15/2016⁽¹⁴⁾; opfordrer navnlig Kommissionen til at øge gennemsigtigheden i den strategiske programmerings- og finansieringsudvælgelsesprocedure, lægge behørig vægt på omkostningseffektiviteten af foranstaltninger uden at skade målene for humanitær bistand og viljen til at hjælpe de mest sårbare og samtidigt bevare evnen til at dække de humanitære behov ved at række ud til de mest sårbare og operere der, hvor behovet er størst, forbedre overvågningen under gennemførelsen, afsætte flere midler til nationale og lokale aktører, mindske bureaukratiet ved hjælp af harmoniserede rapporteringskrav og fastsætte bestemmelser på et flerårigt grundlag med hensyn til strategi, planlægning og finansiering, således at der sikres større forudsigelighed, fleksibilitet, hurtighed og kontinuitet i den humanitære indsats;

43. fastholder, at humanitær bistand fortsat bør afsættes til befolkningsgrupper i kriseområder, og at humanitære aktører bør have uhindret adgang til ofrene i konfliktområder og skrøbelige lande, således at de kan udføre deres aktiviteter;

44. opfordrer Kommissionen til at sikre, at HAI - ud over at yde umiddelbar bistand i humanitære kriser - opbygger (sammen og i komplementaritet med DCI og EUF og i lyset af sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand) modstandsdygtighed over for fremtidige chok ved at fremme tidlig varsling og forebyggende strategier og strukturer, skaber langsigtede fordele for en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med behovet for at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling, og bevarer fokus på glemte kriser med fuld respekt for princippet om ikke at lade nogen i stikken;

45. bemærker, at komplementariteten mellem udviklingsinstrumenter og HAI skal forbedres, navnlig for så vidt angår sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand, den nye strategiske tilgang til modstandsdygtighed og EU's tilsagn om nedbringelse af katastroferisici og om katastrofeberedskab, uden at dette undergraver deres respektive mål og mandater;

46. minder om, at udvikling supplerer humanitær bistand med henblik på forebyggelse af chok og kriser;

⁽¹⁴⁾ Revisionsrettens særberetning nr. 15/2015 "Forvaltede Kommissionen den humanitære bistand til konfliktramte befolkningsgrupper i De Store Søers Område i Afrika effektivt?" af 4. juli 2016.

Tirsdag den 17. april 2018

47. opfordrer til, at man anerkender den humanitære bistands særlige status i EU-budgettet, hvilket indebærer, at det er nødvendigt at sikre, at nødhjælpsreserven bevares som et fleksibelt instrument til at håndtere nye kriser med tilstrækkelige midler;
48. mener, at EU's delegationer i højere grad bør inddrages i programmeringen af udviklingssamarbejdsvalg inden for rammerne af de forskellige EFF'er, som de forvalter; mener, at dette også vil give mulighed for øget komplementaritet og synergi og bedre tilpasning til behovene og partnerlandenes ejerskab;
49. insisterer på, at der skal være tilstrækkeligt personale i hovedsædet i Kommissionen, i Tjenesten for EU's optræden udadtil og i Den Europæiske Unions delegationer, både med hensyn til antal og ekspertise inden for udvikling og humanitær bistand;
50. er utilfreds med den meget korte frist, som Parlamentet har til at føre kontrol med udkast til gennemførelsesforanstaltninger inden for rammerne DCI; opfordrer indtrængende Kommissionen til at ændre DCI-udvalgets og Udvalget for Humanitær Bistands forretningsordener inden december 2018, således at Parlamentet og Rådet får mere tid til at udøve deres kontrolbeføjelser i tilstrækkelig grad;
51. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at øge og forbedre bidragskoordineringen gennem fælles programmering og fælles gennemførelse med andre medlemsstater og bidragsydere, idet den tilpasses partnerlandenes nationale udviklingsprogrammer under ledelse af og koordineret af EU-delegationerne;
52. opfordrer til, at Parlamentet får øget politisk kontrol med programmeringsdokumenterne i 11. EUF som et middel til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden;

Henstillinger vedrørende strukturen af DCI og EUF efter 2020 og den fremtidige gennemførelse af HAI

53. gentager, at EU's udviklingspolitik og humanitære politik er selvstændige politikker, der er baseret på særlige retsgrundlag som anerkendt i traktaterne, og som fastsætter værdier og mål, der er specifikke, ikke bør underordnes EU's geopolitiske strategi og altid bør være på linje med principperne om effektiv udvikling og, for så vidt angår humanitær bistand, principperne om medmenneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed;
54. understreger, at det er absolut nødvendigt at opretholde separate udviklingsinstrumenter og instrumenter til humanitær bistand, der overholder centrale udviklingsprincipper, i lyset af evalueringens resultater af EUF og DCI vedrørende manglende partnerskab og truslen mod den centrale målsætning om fattigdomsbekæmpelse inden for den nye ramme for skiftende politiske prioriteter;
55. minder om, at EUF, DCI og HAI er kendetegnet ved positiv budgetgennemførelse og er afgørende for at udvise international solidaritet, samtidig med at de bidrager til EU's troværdighed på den internationale scene; mener, at de samlede bevillinger i den næste FFR bør øges uagtet eventuelle strukturelle ændringer eller fusioner med hensyn til disse instrumenter, herunder EUF's eventuelle opførelse på budgettet, samtidig med at kriterierne for den officielle udviklingsbistand ikke må udvandes, og at EFF'ernes fremtidige struktur bør omfatte en mere gennemsigtig inddragelse af trustfonde og faciliteter, der bygger på de centrale principper for demokratisk ejerskab og bistandseffektivitet og på en eventuel fortsættelse af den eksterne investeringsplan på grundlag af en evaluering, der påviser dens udviklingsmæssige additionalitet og dens virkning for så vidt angår menneskerettigheder og sociale og miljømæssige forhold;
56. opfordrer Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank til at indgå en interinstitutionel aftale med Parlamentet om gennemsigtighed, ansvarlighed og parlamentarisk kontrol på grundlag af de politikprincipper, der er fastlagt i den nye europæiske konsensus om udvikling, i lyset af skiftet i bistandsformer fra direkte tilskud til trustfonde og blandet finansiering, bl.a. ved hjælp af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;
57. fremhæver det positive billede, som det internationale samfund har af EU som en samarbejdsorienteret global aktør, hvilket ikke desto mindre risikerer at blive skadet af bureaukrati og bureaukratiske forsinkelser; er af den opfattelse, at dette bidrager til EU's bløde magt i internationale forbindelser, hvilket kræver en stærk og selvstændig udviklingspolitik efter 2020 med forskelligartede udviklingsinstrumenter;
58. understreger, at det med særligt fokus på de mest udsatte fortsat bør være det primære mål for EU's udviklingspolitik og -instrumenter at bekæmpe og på lang sigt udrydde fattigdom samt gennemføre målene for bæredygtig udvikling og Parisaftalen og beskytte de globale fællesgoder;

Tirsdag den 17. april 2018

59. understreger, at strukturen efter 2020 af DCI og EUF samt gennemførelsen af HAI bør være i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling, Parisaftalen og EU's politiske ramme, herunder den nye europæiske konsensus om udvikling, den nye globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og den europæiske konsensus om humanitær bistand;

60. mener, at der i udformningen af de nye EFF'er bør tages hensyn til dokumenterede velfungerende nuværende EFF'er, berettigelse til officiel udviklingsbistand (ODA) og behovet for at opfylde målene for bæredygtig udvikling;

61. mener, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og den globale dimension af mange af målene for bæredygtig udvikling kræver en ny politisk tilgang, hvor alle politiske aktører fra både udviklingslandene og de udviklede lande skal bestræbe sig på at bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling ved hjælp af sammenhængende og koordinerede politikker indadtil og udadtil, og mener, at de nye EFF'er for perioden efter 2020 og den nye europæiske konsensus om udvikling vil være afgørende med henblik herpå;

62. er overbevist om betydningen af at fremme en menneskerettigheds- og principbaseret tilgang til udvikling, hvorved demokratiske principper, grundlæggende værdier og menneskerettigheder i hele verden fremmes; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i tilstrækkelig grad at kombinere bistand inden for rammerne af EFF'erne og den politiske dialog, både bilateralt og i regionale og globale organisationer med henblik på at fremme disse principper, værdier og menneskerettigheder;

63. finder det helt afgørende at medtage horisontal og tværsektoriel miljøbeskyttelse samt de muligheder, som miljøpolitikker giver, i alle udviklingspolitikker; beklager de utilstrækkelige fremskridt, der er opnået med hensyn til mainstreaming af demokrati, menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene; opfordrer desuden indtrængende til, at forpligtelserne i Parisaftalen afspejles fuldt ud i fremtidige instrumenter og programmer og ledsages af passende overvågning; mener derfor, at bekæmpelse af klimaændringer bør spille en stadig vigtigere rolle i udviklings samarbejdet;

64. mener, at det er nødvendigt at foretage en vurdering af de indhøstede erfaringer med henblik på at identificere mangler i EU's EFF'er og forbedre koordineringen af dem med andre internationale institutioners finansieringsinstrumenter, således at der skabes synergier, og virkningen af finansieringsinstrumenter i udviklingslandene maksimeres;

65. finder det nødvendigt at øge de nuværende niveauer af EU's officielle udviklingsbistand (ODA) i den fremtidige udformning af EFF'erne efter 2020 og udarbejde en klar tidsplan, således at EU kan leve op til sit kollektive tilsagn om at yde 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) til ODA og afsætte 0,2 % af ODA/BNI til de mindst udviklede lande; bifalder i denne forbindelse Kommissionens nylige meddelelse om den nye FFR; minder medlemsstaterne om nødvendigheden af at overholde deres tilsagn om at bidrage med 0,7 % af deres BNI til ODA; minder om behovet for at gennemføre henstillingerne fra OECD's Komité for Udviklingsbistand om at nå et gennemsnitligt gaveelement i den samlede ODA på 86 %;

66. er af den opfattelse, at strukturen af EFF'erne efter 2020 uanset forekomsten af øget fleksibilitet og/eller reserver fortsat bør sørge for en blanding af både geografiske og tematiske flerårige programmer, der giver mulighed for udviklingsforanstaltninger i forskellig målestok; anser støtte til regionalt samarbejde og regional integration af partnerlande for at være en vigtig faktor, som er nødvendigt for at udrydde fattigdom og fremme en bæredygtig udvikling på lang sigt;

67. understreger, at EU's eksterne udviklingsindsats bør være baseret på en tilstrækkeligt afbalanceret kombination af fleksibilitet og forudsigelighed i udviklingsbistanden på grundlag af tilstrækkelig finansiering; anerkender samtidig, at udviklingsbistandens forudsigelighed bl.a. kan opnås gennem velfungerende etablerede systemer for tidlig varsling, primært i de mest sårbare og mindst modstandsdygtige lande;

68. er af den opfattelse, at overførsel af midler mellem målene og skiftende prioriteter inden for et instrument kun bør finde sted på grundlag af de faktiske behov i partnerlandene, uden at der gås på kompromis med instrumentets principper og mål og under passende inddragelse af tilsynsmyndigheden; opfordrer navnlig til en klar sondring mellem ODA-berettiget finansiering og anden finansiering, der ikke er berettiget til ODA; afviser på det kraftigste, at der til programmer, der ikke kan forklares som værende ODA, overføres midler, som er øremærket til DAC-aktiviteter; understreger behovet for ODA-mål i EFI-bestemmelserne med henblik på at garantere dette;

Tirsdag den 17. april 2018

69. er af den opfattelse, at strukturen af EFF'erne efter 2020 bør omfatte en række benchmarks og en nøje afgrænset øremærkning samt et generelt tilsagn om at sikre tilstrækkelige midler til de vigtigste prioriteter;

70. mener, at uforudsete behov bør dækkes af betydelige hensættelser til uforudsete udgifter i de forskellige EFF'er, og at uudnyttede eller frigjorte midler vedrørende et givet år bør overføres til reserverne til uforudsete udgifter for det følgende år;

71. minder om at det er nødvendigt at opretholde et solidt og uafhængigt instrument for humanitær bistand, sådan som der opfordres til i den europæiske konsensus om humanitær bistand; mener, at en separat specifik reserve for humanitær bistand bør opretholdes for at tage hensyn til den omstændighed, at nødhjælpsreserven på grund af det stigende behov i hele verden er blevet aktiveret konstant i løbet af den nuværende FFR-periode; minder om, at Parlamentet gentagne gange har anerkendt Kommissionens indsats for at reagere på de stigende udfordringer, men at Parlamentet også jævnligt har fremhævet behovet for at øge finansieringen af den humanitære bistand og insisteret på at lukke den voksende kløft mellem forpligtelser og betalinger og øge effektiviteten og reaktiviteten af den humanitære bistand og den udviklingsbistand, der er til rådighed i EU-budgettet;

72. fremhæver, at en eventuel gevinst i form af finansiel fleksibilitet og forenkling ikke bør opnås på bekostning af forringet kapacitet hos den lovgivende myndighed til kontrol og overvågning, eftersom det vil bringe principperne om ansvar og gennemsigtighed i fare; understreger behovet for gennemsigtighed i tildelingskriterierne for finansiering og i alle faser af programmeringen; er af den opfattelse, at udformningen af det nye EFI bør være fleksibel og moderne og give mulighed for optimering af ressourcer samt frembringe udviklingsresultater for partnerlandene;

73. understreger, at finansiel fleksibilitet i de nye EFF'er også bør omfatte fleksibilitet internt i landene til at yde små tilskud til lokale civilsamfundsorganisationer, virksomheder og iværksættere på et skønsomt grundlag; mener, at Kommissionen bør revidere sine nuværende revisionskrav for udviklingsbistand med henblik på at muliggøre en øget risikoprofil for små tilskud, der ydes internt i landene;

74. understreger, at udviklingspolitiske og humanitære mål ikke må underordnes donorlandenes eller EU's sikkerhedsmæssige mål, grænsekontrol eller forvaltning af migrantstrømmen; mener i denne forbindelse, at ODA primært bør anvendes til at afhjælpe fattigdom, og at foranstaltninger og programmer, der udelukkende er tilpasset bidragsydernes nationale sikkerhedsinteresser, derfor ikke bør finansieres med udviklingsmidler; mener, at det samtidig er nødvendigt at støtte modstandsdygtigheden i partnerlandene med det formål at skabe gunstige betingelser for bæredygtig udvikling;

75. mener, at udgifter inden for den fremtidige FFR, der på den ene side er rettet mod at opnå EU's interne mål under udgiftsområderne for migration, asyl og intern sikkerhed og på den anden side er tiltænkt som støtte til gennemførelsen af den nye europæiske konsensus om udvikling, skal holdes adskilt; mener, at der vil opstå fare for yderligere at instrumentalisere EU-bistanden - og endda gøre den betinget af samarbejde på migrationsområdet - hvis disse to forskellige udgiftsområder slås sammen;

76. foreslår i denne forbindelse, at samfundsmæssig og statslig modstandsdygtighed styrkes yderligere gennem udviklingsbistand, og at flere finansielle og politiske midler afsættes til konfliktforebyggelse, katastrofeberedskab og til tidlig indsats i forbindelse med både konflikter og naturkatastrofer;

77. opfordrer Kommissionen til ikke at basere tildelingen af midler til partnerlande og samarbejdsmetoder udelukkende på BNP, men på en bred vifte af kriterier, der tager hensyn til inklusiv menneskelig udvikling, menneskerettighederne og ulighed;

78. gentager sin opfordring til, at EUF opføres på budgettet som et vigtigt redskab til at sikre sammenhæng mellem udvikling og andre EU-politikker og til at øge Parlamentets budgetkontrol; gentager, at opførelsen af EUF på budgettet vil medføre fordele såsom styrket demokratisk legitimitet og kontrol med instrumentet, bedre absorptionskapacitet og øget synlighed og gennemsigtighed, hvilke vil give mere klarhed omkring EU's udgifter på området samt øge effektiviteten og virkningsgraden af EU's udviklingsbistand; minder om, at de parlamentariske debatter om udviklingspolitik bistår borgerne i gennemførelsen af EU's udgifter til udviklingsbistand;

Tirsdag den 17. april 2018

79. understreger, at opførelsen af EUF på budgettet bør være ledsaget af garantier om at forhindre enhver overførsel af tidligere EUF-midler til andre budgetposter, og at der bør tages hensyn til eventuelle donorlande uden for EU; understreger endvidere, at fredsfaciliteten for Afrika fortsat bør holdes uden for EU-budgettet og inden for rammerne af et særligt instrument;

80. understreger, at opførelsen af EUF på budgettet bør være ledsaget af en proportional hævelse af loftet for EU-budgettet, således at det hverken fører til en nedskæring af EU's finansielle forpligtelser over for AVS-landene eller til et samlet fald i EU's udviklingsbidrag i FFR'en for perioden efter 2020;

81. mener, at den åbne karakter af HAI har ført til positive resultater; henstiller derfor til, at der opretholdes særskilte instrumenter og budgetter for humanitære og udviklingsmæssige foranstaltninger, samtidig med at der fastholdes stærke strategiske forbindelser mellem de to områder;

82. understreger vigtigheden af at styrke den demokratiske legitimitet i strukturen efter 2020 og behovet for at revurdere beslutningsproceduren; understreger, at medlovgiverne i denne nye struktur efter 2020 bør have beføjelse til i fuldt omfang at udøve deres kontrolbeføjelser på både retligt og politisk plan i alle faserne med at udforme, vedtage og gennemføre instrumenterne og i deres gennemførelsesprogrammer; understreger, at der skal afsættes tilstrækkelig tid hertil;

83. er af den opfattelse, at der bør ske fuld udnyttelse af potentialet for samarbejde med medlemsstaterne i fasen for udformning og gennemførelse af udviklingsprogrammer, navnlig gennem fælles programmering og baseret på og synkroniseret med nationale udviklingsprogrammer;

84. opfordrer til en midtvejsevaluering og revision af strukturen efter 2020 af EFF'erne med henblik på yderligere at forbedre forvaltningen af dem, undersøge måder til at opnå større sammenhæng og forenkling på og sikre deres fortsatte relevans samt tilpasning til principperne om effektiv udvikling; opfordrer til fuld inddragelse af interessenter i denne forbindelse;

o

o o

85. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til Kommissionen.
